

Категорія справи №904/6514/14: не визначено.

Дата набрання законної сили: 17.10.2014

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ

29.09.14 Справа № 904/6514/14

За позовом товариства з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ СОФІ", м. Київ
до приватного малого підприємства "ІВЕРІЯ", м. Дніпропетровськ
про стягнення 14 887,31 грн.

Суддя Соловйова А.Є.

Секретар судового засідання Потапчук П.В.

Представники:

від позивача: Тарабака Є.А., довіреність №22 від 09.09.2014

від відповідача: не з'явився

СУТЬ СПОРУ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ СОФІ" (надалі - Позивач) звернулось до господарського суду Дніпропетровської області з позовною заявою до приватного малого підприємства "ІВЕРІЯ" (надалі - Відповідач) про стягнення 14 887,31 грн. за договором поставки №345 від 04.09.2013 (надалі - Договір).

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 28.08.2014 порушено провадження у справі, позовна заява прийнята до розгляду.

В судовому засіданні 15.09.2014 розгляд справи відкладався відповідно на 29.09.2014, в зв'язку з нез'явленням в судове засідання представника Відповідача, необхідністю витребування додаткових документів до матеріалів справи, відповідно до ст.77 Господарського процесуального кодексу України.

В обґрунтування своїх позовних вимог Позивач посилається на невиконання Відповідачем вимог діючого законодавства та умов згаданого договору, а саме - порушення строків оплати за поставлений Товар. У підтвердження своїх позовних вимог Позивач надав суду договір поставки № 345 від 04.09.2013, рахунки на оплату № 3059 від 17.09.2013, № 3183 від 25.09.2013, видаткові накладні № 2910 від 17.09.2013 та № 3023 від 25.09.2013, довіреності на отримання товарно-матеріальних цінностей №5 від 17.09.2013 та №6 від 25.09.2014, претензію вих. №К-1401/01 від 14.01.2014.

Позивач керуючись п.п. 4.3., 6.3 названого Договору, нормами Господарського та Цивільного кодексів України, просить стягнути з Відповідача заборгованість за поставлений Товар у сумі 12 297,60 грн., три проценти річних у сумі 282,68 грн., пеню в сумі 788,39 грн., інфляційні втрати в сумі 1 518,64 грн.

Відповідач у призначені на 15.09.2014 та 29.09.2014 судові засідання не з'явився; відзив на позовну заяву не надав; про дату, час та місце розгляду справи був повідомлений належним чином за адресою, зазначеною у позовній заяві: 49600, Дніпропетровська обл., місто Дніпропетровськ, вулиця Героїв Сталінграда, будинок 147.

До господарського суду повернулись поштові відправлення, надіслані на належну адресу Відповідача, № 4994519496704 та № 4994519893371 з відміткою відділення поштового зв'язку: "Повернуто за закінченням строку зберігання".

Особи, які беруть участь у справі, вважаються повідомленими про час і місце розгляду судом справи у разі виконання останнім вимог ч.1 ст.64 та ст.87 Господарського процесуального кодексу України.

В разі якщо ухвалу про порушення провадження у справі було надіслано за належною адресою (тобто повідомленою суду стороною, а в разі ненадання суду відповідної інформації - адресою, зазначеною в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців), і не повернуто підприємством зв'язку або повернуто з посиланням на відсутність (вибуття) адресата, відмову від одержання, закінчення строку зберігання поштового відправлення тощо, то вважається, що адресат повідомлений про час і місце розгляду справи судом (пп.3.9.1. п.3 Постанови Пленуму Вищого господарського суду України №18 від 26.12.2011).

Таким чином, оскільки неможливість присутності в судовому засіданні представника Відповідача документально підтверджена не була, надані Позивачем матеріали справи та оригінали документів дозволяють розглянути справу по суті спору, суд вважає за можливе розглянути справу за відсутності представника Відповідача за наявними в справі матеріалами відповідно до ст.75 Господарського процесуального кодексу України.

В судовому засіданні 29.09.2014 оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Дослідивши матеріали справи, заслухавши пояснення представника Позивача, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

04.09.2013 між товариством з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ СОФІ" (надалі - Позивач, Постачальник) та приватним малим підприємством "ІВЕРІЯ" (надалі - Відповідач, Покупець) було укладено договір поставки № 345 (надалі - Договір), відповідно до умов якого Постачальник зобов'язується поставляти, а Покупець приймати та оплачувати на умовах, у строки та в порядку передбаченому даним договором поліграфічні матеріали (надалі - Товар). Товар згідно даного Договору поставляється партіями на підставі попереднього погодження Сторін і оформлення видаткової накладної та довіреності на отримання товарно-матеріальних цінностей. Асортимент, кількість, ціна Товару, а також терміни поставки узгоджуються Сторонами окремо для кожної конкретної партії. Право власності на Товар переходить від Постачальника до Покупця, з моменту фактичної поставки Товару останньому (п.п. 1.1., 1.2., 1.4. Договору).

Відповідно до п.п. 3.1., 3.4. -3.6. Договору Сторони погодили, що поставка Товару здійснюється окремими партіями, відповідно до поданих Покупцем та погоджених Постачальником замовлень на поставку Товару. Асортимент, кількість, ціна та терміни поставки, зазначаються у замовленні на поставку кожної окремої партії Товару. Датою поставки/отримання партії Товару, вважається дата, підписання відповідної накладної уповноваженим представником Покупця. Передача Товару уповноваженій особі Покупця здійснюється Постачальником на підставі довіреності виданої Покупцем на ім'я його уповноваженої особи. Датою відвантаження товару вважається дата складання відповідної видаткової накладної.

Ціна кожної окремої партії Товару, а також сума до оплати, формується на дату відвантаження Товару в національній валюті України - гривні та вказується у видаткових накладних. Загальна сума даного

Договору, визначається сумою вартості всіх окремих поставок у межах даного Договору. Розрахунки за Товар здійснюються на умовах відстрочення платежу. При цьому Покупець здійснює оплату кожної поставленої партії Товару не пізніше 30-ти календарних днів, з дати отримання Товару. Оплата за Товар проводиться шляхом перерахування грошових коштів на розрахунковий рахунок Постачальника в національній валюті України - гривні. Датою оплати Продукції, вважається дата зарахування грошових коштів, сплачених Покупцем за поставлену партію Товару на поточний рахунок Постачальника (п.п. 4.1. - 4.5. Договору).

Пунктами 9.1. Договору передбачено, що Договір набуває чинності в день підписання його обома Сторонами і діє до 31.12.2013 (або до повного виконання Сторонами своїх зобов'язань по ньому) Датою підписання вважається дата, зазначена на титульній сторінці Договору (04.09.2013).

На виконання умов Договору Позивач поставив а Відповідач отримав Товар загальною вартістю 12 297,60 грн., що підтверджується підписаними Позивачем та Відповідачем та скріпленими печаткою Позивача видавковими накладними №2910 від 17.09.2013 та № 3023 від 25.09.2013 (повноваження представника Відповідача на отримання товару підтверджується довіреностями на отримання товарно-матеріальних цінностей №5 від 17.09.2013 та №6 від 25.09.2014)

Таким чином, за умовами Договору (п. 4.3.) Відповідач мав здійснити оплату кожної поставленої партії Товару не пізніше 30-ти календарних днів, з дати отримання Товару

Тобто, за Товар, отриманий згідно видавкової накладної № 2910 від 17.09.2013, Відповідач мав здійснити оплату в строк до 17.10.2013 включно, за видавковою накладною №3023 від 25.09.2013 - в строк до 25.10.2013 включно.

Проте Відповідач оплату за поставлений Товар в строк передбачений п. 4.3 Договору не здійснив, отже заборгованість Відповідача перед Позивачем складає 12 297,60 грн.

15.01.2014 Позивач направив на адресу Відповідача претензію вих. № К-1401/01 від 14.01.2014 з проханням оплатити заборгованість за поставлений Товар, проте Відповідач на претензію не відреагував.

В силу ст. 193 Господарського кодексу України, суб'єкти господарювання повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, умов укладеного договору. Відповідно до вимог ст. 525 Цивільного кодексу України, одностороння відмова від виконання зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Виходячи з вимог ст. 526 Цивільного кодексу України, зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог Цивільного кодексу України, інших актів цивільного законодавства, а за відсутністю таких вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Відповідно до вимог ст. 610 ЦК України, невиконання зобов'язання або його виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання, є порушенням зобов'язання.

Виходячи з викладеного, оскільки господарським судом встановлено, що Відповідачем допущено порушення строків та порядку здійснення оплати за поставлений Товар, позовні вимоги в частині стягнення заборгованості в сумі 12 297,60 грн. є обґрунтованими та підлягають задоволенню в повному обсязі.

В зв'язку з порушенням Відповідачем строків оплати за отриманий Товар, Позивач нарахував 3% річних у сумі 282,68 грн. та інфляційні втрати в сумі 1 518,64 грн. (загальний період нарахування листопад 2013 року - червень 2014 року).

Відповідно до ч.2 ст. 625 Цивільного кодексу України, боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням

встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми.

Враховуючи, що Позивачем доведено шляхом надання належних доказів, що Відповідачем допущено порушення строків оплати за поставлений Товар, перевіривши здійснений Позивачем розрахунок 3% річних та інфляційних втрат, суд вважає, що позовні вимоги в цій частині також підлягають задоволенню повністю, а саме підлягають стягненню 282,68 грн. - 3% річних та 1 518,64 грн. - інфляційних втрат.

Згідно з п.6.3. Договору, за прострочення оплати Товару, Покупець сплачує Постачальнику пеню у розмірі подвійної облікової ставки НБУ (що діяла у період за який сплачується пеня), відповідно до розміру неоплаченої суми, за кожен день прострочення, до повного розрахунку, але не більше 5% від загальної вартості прийнятих ним Товарів.

Позивач нарахував 788,39 грн. пені у розмірі подвійної облікової ставки НБУ від суми заборгованості за загальний період прострочення з 17.10.2013 по 22.04.2014.

Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання (ст. 549 Цивільного кодексу України).

В силу п.1 ст.216 Господарського кодексу України учасники господарських відносин несуть господарсько-правову відповідальність за правопорушення у сфері господарювання шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій на підставах і в порядку, передбачених цим Кодексом, іншими законами та договором.

Відповідно до п. 1 ст. 230 Господарського кодексу України штрафними санкціями визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.

Штрафні санкції за порушення грошових зобов'язань встановлюються у відсотках, розмір яких визначається обліковою ставкою Національного банку України, за увесь час користування чужими коштами, якщо інший розмір відсотків не передбачено законом або договором (п.6 ст.231 Господарського кодексу України).

Положеннями ст. 3 Закону України „Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань” встановлено, що розмір пені обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

Згідно з п. 6 ст. 232 Господарського кодексу України нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання, якщо інше не встановлено законом або договором, припиняється через шість місяців від дня, коли зобов'язання мало бути виконано.

Перевіривши здійснений Позивачем розрахунок пені, суд прийшов до висновку, що позовні вимоги в частині стягнення з Відповідача пені підлягають частковому задоволенню у розмірі 614,88 грн., оскільки Позивач нарахував 788,39 грн. пені у розмірі подвійної облікової ставки НБУ від суми заборгованості в розмірі 12 297,60 грн., в той час як Сторонами в Договорі передбачено пеню у розмірі подвійної облікової ставки НБУ, але не більше 5% від загальної вартості прийнятих ним Товарів, а отже в даному випадку не більше 614,88 грн. (12 297,60 * 5 / 100).

Відповідно до ст. 49 Господарського процесуального кодексу України судові витрати у справі підлягають стягненню з Відповідача на користь Позивача пропорційно розміру задоволених вимог.

Керуючись ст.ст. 1, 33, 43, 44, 49, 75, 82-85, 116, 117 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд -

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити частково.

Стягнути з приватного малого підприємства "ІВЕРІЯ" (49600, Дніпропетровська обл., місто Дніпропетровськ, вулиця Героїв Сталінграда, будинок 147, код ЄДРПОУ 13441444) на користь товариства з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ СОФІ" (02660, м. Київ, вулиця Червоноткацька, будинок 44, код ЄДРПОУ 36346548) 12 297,60 грн. (дванадцять тисяч двісті дев'яносто сім гривень 60 копійок) основного боргу, 1 518,64 грн. (одна тисяча п'ятсот вісімнадцять гривень 64 копійки) інфляційних втрат, 282,68 грн. (двісті вісімдесят дві гривні 68 копійок) 3% річних, 614,88 грн. (шістсот чотирнадцять гривень 88 копійок) пені, 1 805,71 грн. (один тисяча вісімсот п'ять гривень 71 копійка) судового збору.

Видати наказ.

В іншій частині позовних вимог відмовити.

Рішення набирає законної сили після закінчення десятиденного строку з дня його підписання, якщо апеляційну скаргу не було подано.

Рішення суду може бути оскаржено протягом десяти днів з дня підписання рішення шляхом подання апеляційної скарги до Дніпропетровського апеляційного господарського суду.

Повне рішення складено 06.10.2014.

Суддя А.Є. Соловйова

